

Polnim že tisočkrat izpraznjen vrč.
Njegova globina je brezmejna.
Nekoč ga napolnim čez rob
in spolzim po glatkem lošču
nazaj v rodovitnico.

NJENA KRUŠNA PEČ

Črna ruta in dolgi beli lasje.
Še vedno je lepa.
Poleno v tresočih rokah.
Mokrih oči in drhtečih ustnic
se je zazrla vame.
»Hudiča bom skurila, tega zlodeja.«
Smeje se.
Včasih je pekla dober kruh,
po celi hiši je dišalo.

DEŽ

Njegove solze močijo vroče jezike.
Gosta sopara se dviga iz naših pregretih gobcev.
Zemlja je polna besnečih psov,
je polna mojega vpitja.
Tu doli ni Tišine.
So samo solze in hrupna zemlja,
ki požira svoje otroke.

KARTUZIJANI

Globoko v zemljo pogreznjeni črni križi.
Prst pod njimi se je že zdavnaj umirila.
Kot kadilo se dviga jutranja meglica
izpod bele snežne obleke.
Benedicámus Domino

KOČIJA

Obrežje reke in dom,
ki počiva na temelju nebes,
vkovan v ozvezdja.

Kočija Velikega medveda.